

POHREBENIE MIRSKÍCH ČELOVÍK V PASCHÁLNĽU SEDMÍCU

Pre vnútornú potrebu
katedrály Narodenia Presvätej Bohorodičky Košice 2006

Tropár, hl.2.

Jeh-dá sniz-šél je-sí k smér-ti, ži-vo-té bez-smért-nyj, toh-dá ád u-mert-víl
je-sí blis-tá-ni-jem bo-žest-vá. Jeh-dá že i u-mér-šy-ja ot pre-is-pód-nich
vos - kre - síl je - sí, vsja sí - ly ne - bés - ny - ja vzy - vá - chu:
žiz-no-dáv-če, Chris-té Bó-že náš, slá-va Te-bí.

PANYCHÍDA

Jerėj: Blahoslovén Boh náš, vsehdá, nýni i prísno, i vo víki vikóv.

Lík: Amíň.

Jerėj: Christós voskrése iz mértvych, sméríju smérí' popráv, i súščym vo hrobích život darováv.

Lík: Christós voskrése iz mértvych: 2x.

Jerėj: Dá voskrésnet Boh i rasíočátsja vrazí jeho, i dá bižái oí ícá jeho nenavíd'aščii jeho.

Po každom stichu lík pójet tropar: Christós voskrese.

Jerėj: Jáko isčezájei dym, dá isčéznuí, jáko tájeí vosk ot licá ohňa.

Jerėj: Táko dá pohíbnut hríšnicy ot licá Bóžija, í právednicy dá vozvesefátsja.

Jerėj: Sej deň, jehóže sotvorí Hospód', vozrádujemsja i vozveselímsja v oň.

Jerėj: Sláva: I nýni:

Lík: Christós voskrése iz mértvych...

Jerėj: Christós voskrése iz mértvych, smértiju smért' popráv.

Lík: I súščym vo hrobích život darováv.

Jektenijá o usópšich z panachídy:

Jerėj: Pomiluj nás, Bože, po velícij mílosti Tvojej, mólimtisja uslyší i pomíluj.

Lík:

Hós-po-di, po-mí-luj, Hós-po-di, po-mí-luj, Hós - po-di, po-mí-luj.

Jerėj: Ješće mólímsja o upokojéniji dúši usópšaho rába Bóžija (*ilí* usópšija ráby Bóžija, *ilí* usópšich rab Bóžiich) (*imja rék*) i o jéže prostítisja jemú (*ilí* jej, *ilí* im), vsjakomu prehrišéniju vól'nomu že i nevoľ'nomu.

Jerėj: Jáko da Hospód' Bóh učinít dúšu jehó (*ilí* jejá, *ilí* dúšy ích), id'íže právedniji upokojájutsja.

Jerėj: Mílosti Bóžija, cárstva nebésnaho i ostavlínija hrichóv jehó (*ilí* jejá, *ilí* ích) u Christá bezsmértnaho Cárja i Bóha nášeho prósim.

Jerėj: Hóspodu pomolímjsja.

Jerėj: Bóže duchóv i vsjákija plóti, smért' poprávyj, i dijávola uprazdnívyj, i život míru tvojemú darovávyj: sám, Hóspodi, upokój dúšu usópšaho rába Tvojeho (*ilí* usópšija ráby Tvojejá, *ilí* usópšich rab tvojích) (*imja rék*), v míst'i svítli, v míst'i zláčni, v míst'i pokójni, otnúduže otbižé bolízň, pečál' i vzdychánije: vsjakoje sohrišénije soďíjanoje im (*ilí* jeju, *ilí* ími) slóvom, ilí d'ílom, ilí pomyľšlénijem, jáko bláh i čelovikol'úbec Bóh prostí, jáko níst' čelovík íže živ búdet, i ne sohrišít: tý bo jedín kromí hrichá, právda tvojá právda vo víki, i slóvo Tvoje ístina.

Jáko Tý jesí voskresénije i život i pokój usópšaho rába Tvojeho (*ilí* usópšija ráby Tvojejá, *ilí* usópšich rab tvojích) (*imja rék*), Christé Bóže náš, i tebí slávu vozsyľám, so beznačál'nym Tvojím Otcém, i presvjatým i blahím i žovotvorjáščim Tvojím Dúchom, nyňi i prísno i vo víki vikóv.

Lík: Amiň.

Jerėj: V blaženňim uspéniji víčnyj pokoj podážd, Hóspodi, usópšemu rabú Tvojemú (*ilí* usópšej rabi Tvojej, *ilí* usópšym rabom Tvojím) (*imja rék*) i sotvorí jemu (*ilí* jej, *ilí* im) víčnuju pámjať.

Lík: Christós voskrése.

POCHORON:

Allilúja hl.8.:

Tropár, hl.8.:

Slá - va Ot - cú, i Sý - nu, i svja - tó - mu Dú - chu,
i ný-ňi i přís-no, i vo ví-ki vi - kóv. A-míň.

Te - bé i stí - nu i pri - stá - ni - šče í - ma - my,
i mo - lít - ven - ni - cu bla - ho - pri - ját - nu ko Bó - hu,
je-hó-že ro-di-lá je-sí, Bo-ho-ró-di-ce, bez-ne-víst-na-ja vír-nych spa-sé-ni-je.

IRMOZY KANÓNA PÁSCHY:

Písň 1. Irmós:

Vos-kre-sé - ni-ja deň pros-vi-tím-sja ľú-di - je, Pás-cha Hós-pod-ňa, Pás - cha
ot smér - ti bo ko žíz-ni, i ot zem-lí k ne-be-sí, Chris-tós Boh nás pri-ve - dé,
po-bíd-nu - ju po-jú-šči-ja.

Pripív:
Chris-tós vos-kre-se iz mért-vych.

Písň 3. Irmós:

Pri-j-dí-te, pi-ti-jé pi-jém nó-vo-je, ne ot ka-me-ne ne-plod-ná ču-do-d'í-je-mo-je,
no ne - t'í - ni - ja is - tóč - nik, iz hró - ba o - dož - dív - ša Chris - tá,
v Ném-že u-tver-ždá-jem-sja.

Jektenijá málaja:

Jeréj: Páki i páki mírom Hóspodu pomóiiimsja.

Lík: Hóspodi, pomiluj.

Jeréj: Zastúpi, spasí, pomíiuj i sochraní nás bože Tvojéju blahodátiju.

Lík: Hóspodi, pomiluj.

Jeréj: Presvjatúju, prečíslujú, prebiahosiovénnuju, slávnuju Vladýcicu našu Bohoródäcu i prisnod'ívu Maríju, so vsími svjaíými pomjánuvše, sami sebe, i druh druhä, i ves život náš Christú Bohu predadím.

Lík: Tebí, Hóspodi.

Jeréj: Jáko Ty jesí Boh náš, i Tebí slávu vozsyľájem, Oícú i Sýnu, i svjaíómu Duchu, i nýňi i prísno í vo víki vikóv.

Lík: Amíň.

Ipakoj, hl 4.:

Musical score for 'Ipakoj, hl 4.' consisting of seven staves of music with lyrics in Czech. The melody is written on a single treble clef staff. The lyrics are: Pred - va - rív - ši - ja ú - tro já - že o Má - ri - ji, i ob - rít - ši - ja ka - meň ot - va - lén ot hró - ba, slý - ša - chu ot Án - he - la: vo sví - ťi pris - no - sůšč - ňim Su - šča - hó, so mért - vy - mi čo í - šče - te já - ko če - lo - ví - ka ví - di - te hrób - ny - ja pe - le - ný, te - cý - te i mi - ru pro - po - ví - di - te, já - ko vos - tá Hós - pod', u - mert - ví - vyj smért': já - ko jest' Syn Bo - ha, spa - sá - ju - šča - ho rod če - lo - ví - čes - kij.

Písň 4. Irmós:

Musical score for 'Písň 4. Irmós:' consisting of three staves of music with lyrics in Czech. The melody is written on a single treble clef staff. The lyrics are: Na Bó - žest - ven - ňij strá - ži bo - ho - hla - hó - li - vyj Av - va - kúm dá stá - net s na - mi, i po - ká - žet svi - to - nós - na Án - he - la jas - no hla - hó - ľu - šča: dnes spa - sé - ni - je mí - ru, já - ko vos - kré - se Chris - tós, já - ko vse - sí - len.

Pripív:
Chris - tós vos - kré - se iz mért - vych.

Pisň 5. Irmós:

Ú-tre-ňu-jem u-trú hlu-bo-kú, i vmís-to mí-ra pisň pri-ne-se-ní Vla-dý-ci,
i Chris-tá úz-rim, prav-dy Sóln-ce, vsim žizň voz-si-já-ju-šča.

Pripív:
Chris-tós vos-kré-se iz mért-vych.

Pisň 6. Irmós:

Sni-šél je-sí vo pre-is-pód-ňa-ja zem-lí, i so-kru-šíl je-sí ve-re-jí víč-ny-ja,
so-der-žá-šcy-ja svjá-zan-ny-ja, Chris-té, i tri - dné - ven, já-ko ot kí - ta Jóna,
vos-krésl je - sí ot hró-ba.

Jektenijá málaja:

Jerėj: Páki i páki mírom Hóspodu pomólimsja.

Lík: Hóspodi, pomiluj.

Jerėj: Zastúpi, spasí, pomiluj i sochraní nás bože Tvojéju blahodátiju.

Lík: Hóspodi, pomiluj.

Jerėj: Presvjatúju, prečístuju, preblahosiovénnuju, slávnuju Vladýčicu našu Bohoródicu i prisnod'ívu Maríju, so vsími svjaíými pomjánuvše, sami sebe, i druh druhá, i ves život náš Christú Bohu predadím.

Lík: Tebí, Hóspodi.

Jerėj: Jáko Ty jesí Cár míra, i Špás duš našich, i Tebí siávu vozsy-lájern, Oícú, i Sýnu, i svjaíórnu Duchu, i nýňi i prísno i vo víki vikóv.

Lík: Amíň.

Jerėj: Vóňmim!

Jerėj: + Mír vsírn!

Jerėj: Premúdrost', vóňmim!

v vtórník:

Prokímen, hl.3:

Lík: Velíčit duša moja Hóspoda, * i vozáradovasja duch môj o Bózi Spasí mojm.

Stích: Jáko prizri na smirénije rabý svojejá, sé bo oí nýňi ublažái mjá vsí rodi.

v sredú:

Prokírnen, hl.4:

Lík: Pomjánu ímja tvoje * vo vsjákom rócl'i i ród'i.

Stích: Slýši, dščí, i vížd', i prikloní ucho tvoje,

v četvertók:

Prokírnen, hl.3:

Lík: Pójte Bohu nášemu, pójte, pójte * carévi nášemu pójte.

Stích: Vsí jazýcy, vospleščíte rukami, vosklíknite Bohu hlasom rádovánija.

v piatok:

Prokírnen, hl.8:

Lík: Vo vsjú zemľu izýde viščánije ich, * i v koncý vselénnyja hlahóly ich.

Stích: Nebesá povídajúť slávu Bóžiju, ívorénije že ruku jeho vozviščájeí tvérd'.

Jeréj: Premúdrost'.

Lík: Ďijánij svjatých apoštol, čténije.

Jeréj: Vóňmim!

Milý Teofil, v prvej knihe som rozprával o všetkom, čo Ježiš robil a učil od začiatku až do dňa, keď dal skrze Ducha Svätého príkazy apoštolom, ktorých si vyvolil, a vzatý bol do neba. Po svojom umučení im poskytol mnoho dôkazov, že žije, keď sa im štyridsať dní zjavoval a hovorí! o Božom kráľovstve. A keď s nimi stoloval, prikázal im, aby neodchádzali z Jeruzalema, ale aby očakávali Otcovo prisľúbenie: "O ktorom ste počuli odo mňa, že Ján krsti! vodou, ale vy budete o niekoľko dní pokrstení Duchom Svätým." A zhromaždení sa ho pýtali: "Pane, už v tomto čase obnovíš kráľovstvo Izraela?" On im povedal: "Vám neprislúcha poznať časy alebo chvíle, ktoré Otec určí! svojou mocou, ale keď zostúpi na vás Svätý Duch, dostanete silu a budete mi svedkami v Jeruzaleme i v celej Judei aj v Samárii a až po samý kraj zeme.

Jeréj: +Mírti!

Jeréj: Premúdrost', vóňmim!

Lík: Allilúja. 3x

(vo vtórník svítlyja sedmícy)

Stích: Voskresní, Hóspodi, v pokoj tvoj, ty i kivót svjatýni tvojejá.

Stích: Kl'átsja Hóspod' Dávidu ístinoju, i ne otvéržeísja jejá.

(v srédu svítlyja sedmícy)

Stích: Velíčit duša moja Hóspoda, i vozrádovasja duch môj o Bózi Spási mojém.

Stích: Jáko prizri na smirénije rabý svojejá: sé bo oí nýni ublažát mjá vsí rodi.

(v četvertók svítlyja sedmícy)

Stích: Naľacý i uspiváj, i cárstvuj, istiny radi i króíosti i pravdy.

Stích: Vozľubíl jesí pravdu, i voznenavíd'il jesí bezzakónije.

(v piatok svítlyja sedmícy)

Stích: Ispovíd'at nebesá čudesá Tvoja, Hóspodi, íbo ístinu Tvojú v cérkvi svjatých.

Stích: Boh prosiavl'ájem v soví'ti svjatých.

Jeréj: Premúdrost', prósti, uslyším svjatáho jevánhelija.

Jeréj: + Mír vsím!

Lík: I duchovi tvojemú.

Jeréj: Ot Mafthéja svjatáho jevánhelija čténije.

Lík: Sláva Tebí, Hóspodi, sláva Tebí.

Jeréj: Voňmim.

V tom čase odišli jedenásti učeníci do Galiley na vrch, kam im Ježiš rozkázal. Keď ho uvideli, klaňali sa mu, no niektorí pochybovali. Ježiš pristúpi! k nim a povedal im: "Daná mi je všetka moc na nebi i na zemi. Choďte teda, učte všetky národy a krstite ich v mene Otca i Syna i Duchu Svätého a naučte ich zachovávať všetko, čo som vám prikázal. A hľa, ja som s vami po všetky dni až do skončenia sveta."

Lík: Sláva Tebí, Hóspodi, sláva Tebí.

Voskresénije Christóvo víd'ivše, * poklonímsja svjatómu Hóspodu Isúsu, * jedínomu bezhríšnomu. * Krestú Tvojemú poklaňájemsja Christé, * i svjatóje voskresénije Tvoje pojem i slávim: * Ty bo jesí Boh náš, * rázvi Tebe inóho ne znájem, * ímja Tvoje imenújem. * Prijďte vsi vírnii, * poklonímsja svjatómu Christóvu voskreséniju: * Se bo príide Krestóm radosť vsemú mím. * V sehdá blahoslovjášče Hóspoda, * pojem voskresénije Jeho: * raspjátije bo preterpív, * smértiju smérť razruší.

Stichira, hl. 6.: Voskrés Isús ot hróba, * jakože prorečé, * dadé nám život vičnýj, * i

véliju milost'. Tri razy.

Písň 7. Irmós:

Ó-tro-ki ot pé-šči iz-bá-vi-vyj, byv če-lo-vík, stráž-det já-ko smér-ten,
i strá-sti-ju smért-no-je vo ne-tlí-ni-ja o-bla-čit bla-ho-l'í-pi-je,
je-dín bla-ho-slo-vén ot-cév Boh, i pre-pro-sláv-len.

Pripív:

Chris-tós vos-kré-se iz mért-vych.

Písň 8. Irmós:

Sej na-re-čén-nyj i svja-týj deň, je-dín sub-bót, Cár i Hos-pód',
prázd-ni-kov prázd-nik, i tor-žes-tvó jest' tor-žestv:
v óň-že bla-ho-slo-vím Chris-tá vo ví-ki.

Jerėj: Bohoródicu i Mater svitá v písnech vozveličim.

Pripív:

Án-hel vo-pi-já-še bla-ho-dát-ňij: čís-ta-ja d'í-vo, rá-duj-sja,
i pá-ki re-kú, rá-duj-sja: tvój Sýn vo-skré-se tri-dné-ven ot hró-ba,
i mért-vy-ja voz-dvíh-nu-vyj: ľú-di-je, ve-se-lí-te-sja.

Písň 9. Irmós:

Svi - tí - sja, svi - tí - sja, nó - vyj Je - ru - sa - lí - me,
slá - va bo Hos - pód - ňa na te - bí voz - si - já: li - kúj ný - ňi i ve - se - lí - sja, Si - ó - ne.
Tý že, čís - ta - ja, kra - súj - sja, Bo - ho - ró - di - ce, o vos - tá - ni - ji rož - des - tvá tvo - je - hó.

Svitílen

Pló - ti - ju u - snúv, já - ko mértv, Čá - rju i Hó - spo - di,
tri - dné - ven vo - skrésl je - sí, A - da - ma voz - dvíh ot tli,
i u - prazd - nív smért': Pá - scha ne - tli - ňi - ja, mí - ra spa - sé - ni - je.

Potom stichiry Paschy, hl. 5.:

Stích:
Dá vos - krés - net Boh, i rastočátsja vra - zí Je - ho, i dá bižát ot li - cá Je - ho
ne - na - ví - d'a - šci - ji Je - ho.

Pá-scha svja-ščen-na-ja nám dnes po-ka-zá-sja, Pá-scha no-vá svjá-ta-ja,
Pá-scha tá-in-stven-na-ja, Pá-scha vse-čest-ná-ja, Pá-scha Chris-tós Iz-bá-vi-teľ,
Pá-scha ne-po-róč-na-ja, Pá-scha ve-lí-ka-ja, Pá-scha vír-nych,
Pá-scha dvě-ri ráj-ski-ja nám ot-ver-zá-ju-šča-ja, Pá-scha
vsich o-svja-šča-ju-šča-ja vír-nych.

Stích: Jáko isče-zá-jet dym, dá is-čéz-nut: já-ko tá-jet vosk ot li-cá oh-ňa.

Prij-dí-te ot vi-dí-ni-ja že-ny bla-ho-víst-ni-cy, i Si-ó-nu rcý-te:
prij-mí ot nás ra-dos-ti bla-ho-víš-če-ni-ja, vo-skre-sé-ni-ja Chris-tó-va:
kra-súj-sja i li-kúj, i rá-duj-sja Je-ru-sa-lí-me, Car-já Chris-tá uz-rív iz hró-ba,
já-ko že-ní-cha pro-is-cho-d'á-šča.

Stích: Táko dá pohíbnut hříšnicy ot licá Bó-ži-ja,
 a prá-ved-ni-cý dá voz-ve-se-l'át-sja.

Mi-ro-nó-si-cy že - ny, u-trú hlu-bo-kú pred-stáv-šja hro-bu Ži-vot-dáv-ca,
 ob-ri-tó-ša Án-he-la na ka-me-ni si-d'á-šča, i toj pro-vi-ščáv im sí-ce hla-hó-la-še:
 čo í-šče-te ži-vá-ho so mért-vy-mi? Čto pla-če-te net-lín-na-ho vo tli? Šéd - še
 pro-po-ví-di-te u - če-ní-kom Je - ho.

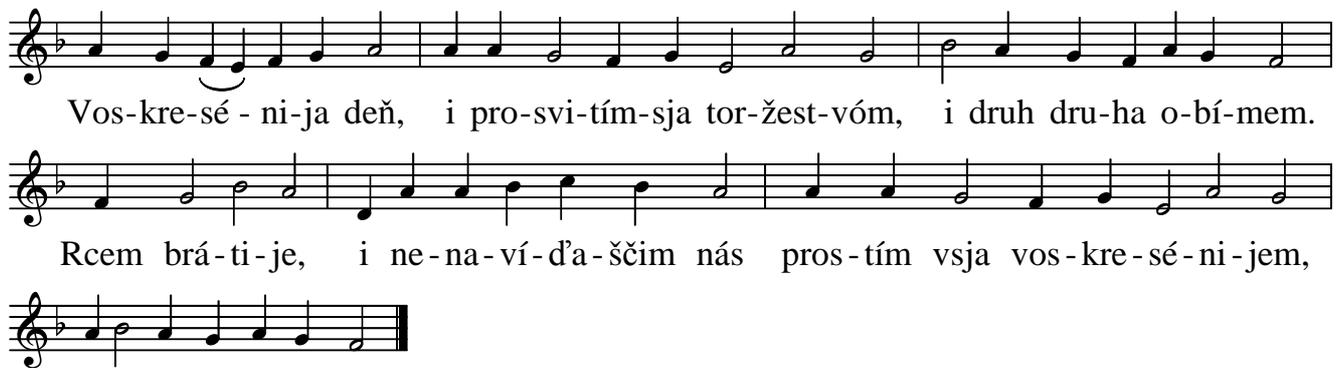
Stích: Sej deň, jehóže sotvo - ri Hó - spod', voz - rá - du - jem - sja

 i voz-ve - se - lím-sja v oň.

Pá - scha krás - na - ja, Pá - scha Hós - pod - ňa, Pá - scha,
 Pá-scha vse-čest-ná-ja nám voz-si-já, Pá-scha, rá-dos-ti-ju druh dru-ha o-bí-mem:
 O Pá - scha iz - bav - lé - ni - je skór - bi: í - bo iz hró - ba dnes
 já-ko ot čer-tó-ha voz-si-jáv Chris-tós, že-ny ra-dos-ti is-pól-ni hlá-ho-l'a:
 pro-po-ví-di - te a-pos-to - lom.

Stích: Slá-va Ot-cú, i Sý-nu, i svja-tó-mu Dú-chu, i ný-ňi i prís-no,

 i vo ví - ki vi-kóv. A-míň.

Vos-kre-sé - ni-ja deň, i pro-svi-tím-sja tor-žest-vóm, i druh dru-ha o-bí-mem.
 Rcem brá-ti-je, i ne-na-ví-d'a-šcim nás pros-tím vsja vos-kre-sé-ni-jem,
 i tá-ko vo-zo-pi-jím:

Christós voskrése iz mértvych, * smértiju smert' popráv, * i súščym vo hrobích * život darováv. *Tri razy.*

Blažénna, hl.2.

Jeréj: Vo cárstvii Tvojém, jehdá priídeši, pomjaní nás Hóspondi.

Po-mja-ní nás Hó-spo-di, jeh-dá prij-de-ši, vo cár-stvi-ji Tvo-jém.

(po každom Stichu).

Blaženi níščiji dúchom, jáko t'ích jest' cárstvo nebésnoje.
 Blaženi pláčuščii, jáko t'iji ut'íšatsja.
 Blaženi krótcij, jáko t'iji nasl'íd'at zemľu.
 Blaženi álčuščii i žážduščii pravdy, jáko t'iji nasýt'atsja.
 Blaženi mílostivii, jáko t'iji pomílovani búdut.
 Blaženi čistii sérdcem, jáko t'iji Boha úzrjat.
 Blaženi miroívórcy, jáko t'iji synove Bóžii narekútsja.
 Blaženi ízhnáni pravdy radi, jáko t'ích jest' cárstvo nebésnoje.
 Blaženi jesté, jehdá ponósjat vám, i izženút, i rekút vsják zól hlahól na vy
 Ižúšče, mene radi.
 Rádujtesja i veselítesja, jáko mzda vaša mnohá na nebesích.
 Sláva: I nýňi:

NAD HROBOM.

Kondák, hl.8.

So svja - tý - mi u - po - koj Chris - té, du - šu ra - ba Tvo - je - hó.
ra - bý Tvo - je - ja

i - d'í - že ňíst' bo - l'ízň, ni pe - čál', ni voz - dy - chá - ni - je, no žízň bez - ko - něč - na - ja.

Diakon: Premúdrost' prostí, uslyším svjataho jevanhéiija!

Jerėj: Mír vsím!

Lík: I duchovi tvojemú.

Jerėj: Ot Joánna svjataho jevanhélija čiénije.

Lík: Sláva Tebí, Hóspodi, sláva Tebí.

Diakon: Vóňmim!

Bi nikto boľá Lazár ot Viftánii, ot vési Mariiny i Marty sestry jejá. Bi že Mariia pomázavšaja Hóspoda mírom, i otéršaja noži Jeho vlasy svojími, jejáže brat Lazár boľáše. Posiást'i úbo sestry k Nemú, hlahól'ušče: Hóspodi, sé, jehóže l'úbiši, bolít. Slyšav že Isús rečé: síjá boľízň ňíst' k smérťi, no o slávi Bóžii, dá proslávitsja Syn Bóžij jejá radi. Lubľáše že Isús Martu, i sestru jejá i Lázarja. Jehdá že uslyša, jáko bolít, tohdá prebýst' na nérnže bi míst'i, dva dní. Potom že hlahóia učeníkóm: idem v Judéju páki. Hlahólaša že Jemu učenicý: Ravví, nýňi iskáchu Tebe kámenijem pobíťi Judéje, i páki li ideší támo? Otviščá Isús: ne dvanádesjať li časov jest' vo dní? Ášče kto chódit vo dní, ne pótknetsja, jáko svit míra sehó vídít. Ášče že kto chódit v noščí, pótknetsja, jáko ňíst' svitá v nem. Šija rečé i po sem hlahóla im: Lazár, druh náš úspe, no idú, dá vozbužú jeho. Riša že učenicý Jeho: Hóspodi, ášče úspe, spasén búdet. Rečé že Isús o smérťi jeho, oní že mňíša, jáko o uspénii sna hlahólet. Tohdá rečé im Isús ne obinújasja: Lazár úmre. í rádujusja vás radi, dá vírujete, jáko ne bich támo, no id'ím k nemú. Rečé že Tomá, hlahóiemyj Bliznéc, učeníkóm: id'ím í my, dá úmrem s Ním. Prišéd že isús, obríte jeho četyri dní užé imúšča vo hróbi. Bi že Viftánija blíž Jerusalíma, jáko stádij pjaťnádesjať. I mnózi ot Judéj bjáchu prišli k Márt'i i Márii, dá ufišat ich o brátii jejú. Marta že jehdá usiyša, jáko Isús hrjadét, šírite Jeho, Marija že doma sid'áše. Rečé že Marta ko Isúsu: Hóspodi, ášče by jesí zd'i býl, ne by brat môj úmerl. No i nýňi vím, jáko jelíka ášče prósiši ot Boha, dást' tebí Boh. Hlahóla jěj isús: voskrésnet brat tvoj. Hlahóla Jemu Marta: Víam, jáko voskrésnet v voskresénije, v posl'ídnij deň. Rečé že jěj Isús. Áz jésm voskresénije i život, vírujaj v mja, ášče i úmreí, oživét. I vsják

živýj i vírujaj v mjá, ne úmľet vo víki: jémleši li víru semú? Hlahóla Jemu: jěj Hóspodi! Áz vírovach, jáko Ty jesí Christós, Syn Bóžij, v mír hrjadýj. I šija rékši, ide, i prihlási Mariju sestru svoju taj, rékši: učitel' prišé! jest', í hlašájet t'a. Maríja že jáko priíde, id'íže bi Isús, vid'ívší Jeho, páde Jemu na nohú, hlahól'ušči Jemu: Hóspodi, ášče by jesí býl zrfí, ne by úmerí môj brat. Isús že jáko víd'i ju pláčušču, i prišédšl'ja s néju Judéi pláčušča, zapretí duchu i vozsmutisja sám. I rečé: hd'í položíte jeho? Hlahólaša Jemu: Hóspodi, priidí i vížd'. Proslezisja Isús. Hlahólachu úbo židóve: vížd', káko i'ubl'áše jeho. Něcii že ot nich ríša. Ne možáše íi sej, otvérzyj oči sl'ipómu, sotvoríti, dá i sej ne úmrei? Isús že páki preťá v sebí, priíde ko hrobu, bi že peščéra, i kameň ležáše na nej. Hlahóla isús: vozmľte kameň, hlahóla Jemu sestra uméršaho Marta.: Hóspodi, užé smerdít, četverodnéven bo jest'. Hlahóia jěj Isús: ne rích li tí, jáko ášče víruješí, úzriši slávu Bóžiju? Vzáša úbo kameň, id'íže bi uméršyj ležá. Isús že vozvéd očí horí, rečé: Ótče, chválu Tebí vzdajú, jáko uslyšal jesí mjá. Áz že víd'ich, jáko vsehdá mjá posiúšaješi, no národa radi stojáščaho ókrest, rích, dá víru ímuí, jáko Ty mjá poslal jesí. I šija rék, hlasom velíkím vozzvá: Lázare, hrjadí von! I izýde uméršyj, obvjázari rukáma i noháma ukrójem, i líce jeho ubrúsom obvjázano. Hlahóla im Isús: razrišite jeho, i oslávite iti. Mnózi že ot Judéj prišédšii k Márii, i víd'ívše, jáže sotvori Isús, virovaša v Neho.

Lík: Sláva Tebí, Hóspodi, sláva Tebí.

Táže molítva proščálna:

Hóspod' Isús Christós Boh náš, íže božéstvennaja zápovidí svjatým svoím učeníkom i apoštolom dávyj, vo jéže vjazáti i rišíti pádšich hrichí, i ot oných páki my prijémše viny ióžde tvorili: dá prostíí íebí, čádo duchóvnoje, ášče čtó sod'íla! jesí v nýňišnim víci, vól'noje ílí nevóí'noje, nýňi i prísno, i vo víki vikóv, amíň.

Tropár, hl.8. (samohíasen):

Zem-le zí-nuv-ši, prij-mí ot Tebe sozdánnoje rukóju Bó-ži-je-ju tí-lo,
pá - ki že vozvráščešjesja k te - bí róžd - šej:
jéže bo po obrazu býst', soz - dá - tel' pri - ját,
ty že prij-mí si-je já-ko svo - je.

Jerėj kropít svjaščénnoju vodóju hrob i vzém pérst' lopátoju krestovídno méščet, hlahói'a:

Hospódna jest' zemľá, i ispolnénije jejá: vselénnaja i vsí živúščii na nej.

Táže sýpleí pépel s kadíľnicy, hiahóľa:

Zemľá, prach i pépel jesí, čelovíče: i v zemľu páki po povel'íniju Bóžiju vozvráščájesjsja: no víčnaja ti pámjat'.

Posém pečátajet hrob, hiahóľa:

Pečátajetsja hrob sej do vtoráho prišéstvija Christóva: vo írnja Otca i Syna i svjatáho Dúcha. Amíň.

OTPUST.

Jerėj: Sláva Tebí, Christé Bože, upovánie naše, sláva Tebí.

Lík: Christós voskrése iz mértvych, smériuju sméri' popráv, i súščym vo hrobích život darováv. Hóspodi pomiluj 3x, blahosloví.

Jerėj: Christós voskresýj iz mértvych, smértiju smért' popravýj i súščym vo hróbích život darovávýj, ístínnýj Boh náš, molítvami prečístyja svojejá Matere, i vsích svjatých svoích, dušu ot nás prestávľšahosja raba svojehó (*ilí* prestávľšejsja raby svojéj) (*ímja rék*), v seléniih svjatých vselít, i s právednymi pričíet, i nás pomílujet, jáko bláh i čeiovikoľúbec.

Lík: Amíň.

Jerėj: V blažénňim uspénii víčnyj pokoj podážd' Hóspodi prestávľšemusja rabú svojemú jeréju (*ímja rék*), i sotvorí jemu víčnuju pámjat'.

Lík: Christós voskrése iz mértvych, smériuju sméri' popráv, i súščym vo hrobích život darováv.